DO SOUTH OMAHA!

Blahopřání k sňatku

posílá

Ant. Kostata

se sídlem

Barb. Vetrovou,

[illegible]

DO SOUTH OMAHY.

Srdečné díky

ctěné naší matce prapora

pí. A. Frolkové

za věnování ukvestné schránky na prapor

skládá za

Dvůr Prokop Velký

č. 250 Neod. Lesníků

VÝBOR.

Víno! Víno!

To je nápoj nejlepší, jak je známo od pokory světa. Ono nejen chutnotuje, ale též posiluje. Kdo mého se pije, jenomže tuto myslí, že pravé čisté víno těžko je k dostání a proto dopřeje tedy bude přikrapen lékař, na jakou jevidova lepenky.

čisté kalifornské víno.

POMYSLETE: Celý galon výborného nejlepšího čistého kalifornského vína s jugem, dostanete

jen za $1.25

Přijďte se přesvědčit a uznáte, že Vám je pěkné víno, mně jaký jiný nápoj.

Rudolf Kašpar.

Ravenna, Neb.

Hiram C. Wheeler

Odebolt, Sac Co., Ia importér perheronských a skotských koní.

Nová zásilka obdržte na právě 1. srp. Má pouze ty nejlepší kusů. Prodává kdykoliv pro tuhy kteréhokoli z uvedených plemen, od 3 do 5 r. stáří od $500 do $1000 a ročně dva neb tři roky. Importovaní kusy od $600 do $1200. (16—e4)

Škrob "Argo"

jest jak k vaření tak i pro prádelny tím nejlepším.

Jest úplně čistým a zdravým a nemůže nikterak poškoditi ani tu nejpoloulostivější látku.

Jest v balíčkách různých velkosti, 1 libry nahoru.

Na prodej u všech groceristů. Vyráběn jedině u (15c)

Nebraska City Starch Co.

Kterákoliv paní,

která není obeznámena s užíváním našich kvasnic pro chyžejná i jemná pečiva, obdrží, po zaslání na naši adresu 25 staniolových obalů se jedním snímkem, podpisem opatřeným, chratem pokynů, na adresu jejího groceristy, naší kuchařskou knihu *"Handy Book for Handy People"*, obsahující předpisy na pečiva všeho druhu, jakoby i kterýkoli z těchto obrazů: "Rozjímání", "Kráska bostonského klubu", "Jabloňový květ", "Osvěd" neb "Kočka a já".

Fleischman & Co.

Původní vyrobitelé Cincinnati, Ohio.

Ke vaného droždí.

Žádejte úplnou adresu vašeho groceristy, aby i adresu svou. (13—e4)

Do přízně svých krajanů se doporučuje

FR. VODIČKA,

dovedný krejčí v Omaze.

Zhotovuje mužské obleky jen z nejlepších importovaných a zdejších látek.

FR. VODIČKA,

212 jižní 12. ul., v U. S. Banku, - Omaha, Neb.

JAN F. ŠPIRK,

veřejný notář,

SE WILBER, - - NEB.

Všechny práce notářské jemu svěřené budou věrně vyřízeny. Peníze na poznámky půjčuje za velmi nízké úroky a na výhodné splátky, zastupuje zástupce spolehlivých pojišťovacích společností. Dlouholetá zkušenost v tomto oboru zaručuje řádné vyřízení obchodu, ať svého, ať cizího. Kupujete-li neb prodáváte farmu, hlaste se u něj. 19—1r

Proč asi dítky tak rády užívají Dostalovy léky? Poněvadž jsou jimi lahodné.

Že Dostalovy léky jsou ty nejlepší uznává každý, kdo jich jednou užil.

Nemoce se dostavují neočekávaně a někdy bývá pozdě běžeti teprve pro lék a proto měj každý Dostalův lék proti choleře a průjmu v domácnosti.

ZPRÁVY ZAHRANIČNÉ.

TELEGRAFICKÉ.

Dle úředních zpráv ukázalo se za minulou sobotu v Rusku 8,005 případů onemocnění z 2,576 případů smrti cholerou. Guberátor v Nižním Novgorodě odmítl jednoho sítkonce v nemocnici pro podezření falešných zpráv, ku 150 zatím kusům a šest osob, jež falešné zprávy rozšiřovali, na tři měsíce do vězení. Panují obavy, že nákaza odnesenej bude zavlečena do Sibiře. Z Teheranu, v Persii oznámuje se, že během posledních dnů tam a v okolí až 500 osob ročně cholerou zmírá a nákaza stále se šíří vinou obyvatelstva. Mohamedáni totiž každou osobu zemřelou omývají a bez obřadu i rakve dle obřadů svých pohřbívají, čímž ovšem i zdravé osoby ve styk se zemřelým přicházejí. — Vláda švédská zamítla poslati na své baltické pobřeží pět dělových lodic, aby zabránily ruským lodím náklad svůj bez svolení složiti. — Karantena zavedena byla v každém přístavu ázském proti všem lodím z přístavů ruských plujícím.

Z Kongo sděluje se, že nedaleko řeky Sackeron svedena byla těchto dnů mezi Araby a belgickým vojskem krvavá bitva, v níž Arabové byli na hlavu poraženi. Deset vůdců arabských bylo zabito a 700 Arabů zajato.

Kardinál knížě Friedrich Fürstenberg zemřel min. sobotu v stáří 80 roků v Olomouci. Roku 1897 jmenován byl kardinálem.

Dělnické poměry v Anglii den ze dne se horší. Minulou sobotu propuštěno bylo z loděnic na Clyde sto dělníků, poněvadž není možno práci jim poskytnouti. Tkalci v Lancashiru pracují pro zavedení osmihodinové doby pracovní, aby tím převýroba se umenšila, leč to vše asi bude málo platné. Tkalci v Prestonu rozhodli se 3632 proti 659 hlasům ve prospěch osmihodinové doby pracovní. Podobná tíseň panuje i v železárnách a ocelárnách po celé zemi.

Má se určitě za to, že říšský kancléř Caprivi co nejdříve úřadu svého se vzdá, poněvadž nemůže se shodnouti s mladým císařem o tom, jak dlouhá má býti doba služebnosti německých vojínů.

Přes třicet osob utopilo se minulý pátek nedaleko Nižního Novgorodu na Rusi. Parník Grigorijev postižen byl náhlou bouří, až vržen byl na mělčinu. Vyděšení cestující bez rozvahy počali skákati do rozbouřených vln řeky, až důstojníci lodní tvrdili, že jest dosti času spustiti čluny. Ti, kteří na lodi setrvali až tak se stalo, byli zachráněni, z těch pak, kteří s parníku seskočili, přes třicet se jich utopilo.

Jakýsi blázen, jenž vydává se za cizozemského hraběte, zastavil min. sobotu na promenádě u Osbornu kočár, v němž jela anglická královna a přiblíživ se k této, pravil, že několik soudruhů zapřisáhnuto jest s ním, zabíti královnu, pak-li se trůnu nevzdá. Královna zůstala prý při výstupu tom klidnou. Šílence byl zatčen.

Zprávy z Caracasu ve Venezuele oznamují, že v pátek min. týden general Crespo, nápadník presidentského stolce republiky té, dobyl s vojskem svým po chabém odporu města Valencie a blíží se rychle ku městu Cabello, jež lépe jest opevněno a chráněno.

Ku konci minulého týdne okusili v Evropě také velkých veder. Ve Vídni dostoupila rtuť v teploměru ve stínu na 110 st. F., v Pešti na 116 st. F., v Berlíně na 90 st. F., kdežto v Paříži bylo velmi příjemně. Po celém Rakousku ve dny ty nebylo vánku, vzduch byl suchý, čímž vedro ještě nesnesitelnějším se stávalo. Několik osob bylo také úžehem slunečním stiženo. V Italii při pochodu 1,400 vojínů z Treviglio do Meana patnáct vojáků kleslo k zemi, jsouce úžehem stiženi a na pochodu z Benátek do Noto, 100 vojáků stalo se pochodu neschopných a 60 dopraveno do nemocnic.

V Rusku v platnost vešel nový zákon, kterým zabrániti se má lichvářům skupovávati od rolníků obilí za nižší cenu než-li jakou na trhu řádném obdržeti mohou. Přestupníci podléhají šestiměsíčnímu vězení.

Papež ustanovil těchto dnů Mgr. C. Szacka prefektem archivů vatikánských a koadjutorem mgr. Persica, tajemníka propagandy. Oba dva tito hodnostové mají uloženo nalézti v archivech veškeré spisy týkající se spojení západní a východní církve (římské a byzantské). Papež pracuje na spisu, kterýmž snaží se dokázati, že právě trojspolek to jest, jenž úplnému spojení církví těch na odpor se staví. Smlouvou mezi papežem a králem belgickým svěřeno bylo jezovitům vnésti "světlo civilizace" do střední Afriky.

V Praze zemřel min. čtvrtek známý spisovatel český, dramaturg Národního divadla tamže p. Ladislav Stroupežnický.

Z Cařihradu sděluje se, že obydlí amerického missionáře dr. Bartletta v Bourdouru v Malé Asii bylo zapáleno a obyvatelé ohroženi že jsou mohamedány. Zástupce amer. vyslance v Cařihradě požádal zdejší vládu o rozkazy, jak má se zachovati a z Washingtonu sděleno mu, aby žádal u Vysoké Porty ochranu obyvatelstva missie, náhradu za vzniklou škodu a potrestání viníků. Americké válečné parníky Newark a Remington, jež v Janově kotvily, dostaly rozkaz ku břehům Malé Asie vyplouti.

V Grindelwaldu ve Švýcarsku vypukl min. čtvrtek oheň, jemuž za oběť padlo 60 domů, kostel a hotel. Zásoba vody byla brzo vyčerpána a jen odvaze amerických a anglických hostí jest co děkovati, že celé městečko zničeno nebylo.

Anglický parlament otevřen byl min. čtvrtek večer po 9. hodině a až 4. prosince zase zasedne.

Není snad ani jediného knoff spojených mocností evropských, aby nepatřem sponzorovány nebylo. Tak se oznamuje nyní, že do Petrohradu přibyl vyniknjlý francouzský diplomat, jenž zajisté za úkol má spojenství rusko-francouzské upevniti. Je jisto, že dvojspolek tento jest trnem v oku Německu, Rakousku i Italie a proto nestrávují hlavy dohromady, by nalezly prostředek, kterýmž by Rusko a Francii rozkmotřili. A jak se zdá, nalezli tento prostředek a snad i chtějí jeho užívati, aby cíle svého dosáhly. V německém a rakouském kabinetu pracuje prý se tom, aby utvořeno bylo nové Polsko z rozdělených a zaotročených částí jeho, kteréž by bylo scela samostatné a tím bylo by vhodnou hráz mezi Německem, Rakousko-Uherskem a Německem. Nyní tedy poněvadž se ve Vídni i v Berlíně, jak hloupé byl to provedení rozdělení Polska a rozdělením se o království to. Rusko na bylo před rozdělením Polsky jakési váhy v Evropě, kteréž dovedlo tak využitkovati, že má tam dnes slovo rozhodné a to vše asi nestrat, kdyby i dle plánů vídeňsko-berlínských diplomat 5 Polsko bylo sjednoceno a samostatnou zemí prohlášeno, k čemuž ovšem Rusko nesvolí a Francie za cenu přátelství Ruska neschválí.

Dle výroční zprávy pojišťovacího odboru dělnického v Berlíně, jenž zaveden byl vlákou, osvědčil se zákon o nucením pojišťování dělnictva, pokud v samotném městě Berlíně se dotýče, velmi dobře. Během minulého roku pojištěno bylo v odboru tomto na 470,000 osob, z nichž 1,850 žádalo o splacení osé částky, jež práce neschopným a starým dělníkům se vyplácí. Ze žádostí těch 1,363 bylo příznivě vyřízeno a na to podporu za rok vydáno 215,000 marků. Průměrné roční výslužné obnáší 158 marků. Příjem v odboru tomto za min. rok obnášel přes pět milionů marků, vydání pak asi milion, takže v pokladně odborové zbývá na 4 mil. marků.

Cholera jest již v Hamburgu. Ze dne 23. t. m sděluje se otamtud následující: Ambulance v městě tomto nedostačují svážeti nemocné, jež cholerou stiženi jsou. Včera na 70 kočárů zjednáno bylo za tím účelem. Třicet pět osob zemřelo zde morem tím a sice někteří během jedné hodiny po onemocnění, ostatní pak během 6 hodin. Nejvíce řádí nákaza ta ve starém městě. Včera oznámeno 120 úmrtí. Říšská zdravotní rada v Berlíně ustanovila doktory Kocha a Ruhtse, aby s městským úřadem hamburským o prostředcích na potlačení nákazy té se usjednotili.

Osobní zprávy.

— Jak se dozvídáme, vrátil se známý Wilberský občan pan Karel Sagl s návštěvy v Čechách. Přátelé jeho připravili mu pěkné přivítání.

— Pan J. Sborkan z Chicaga, bratr p. M. Sborkana z Wilber a zástupce Českého pivovaru v Chicagu, byl tu v pondělí a odjel dále na západ.

— Pan Václav Řezáč, chicagský dostihkář, byl v Omaze minulý týden a odebral se do jiných osad v Nebrasce. Cestuje v zájmu obchodu svého.

— V čtvrtek tento týden navštívil nás pan J. J. Marešák, obchodník a poštmistr z Niemburgu. Přijel do Sv. Omahy s karou vepřového dobytka a k večeru, dosti výhodně jej prodav, zavítal do Omahy.

Všimněte si dobře.

Ctěný pane Severo! Musím Vám sděliti, že Vaše léky dobře se osvědčily, zvláště váš Plicní balsám, který mne úplně uzdravil. S úctou Frank Hrdina, Medical Lake, Wash. Ctěný pane Severo! Váš Plicní balsám jest výtečným lékem, máme jej stále v domácnosti. Tento plicní balsám jest zde velmi oblíben, neboť každému rychle pomůže. S úctou Karel G. Kašpárek, Cuba, Kan. — *Severův Balsám pro plicní neduhy* není téměř již potřeba zvláště odporučovati, neboť lék ten jest po celém Soustátí všeobecně znám co nejlepší prostředek proti kašli, kataru hrtanu a průdušnice, zánětu sliznice, záduše, rozedmě plic, nastuzení, chřipce a všem nemocím plicním vůbec. Cena láhve jest 50 centů Všimněte si dobře při kupován, zdali jest na obalu i na láhvi moje jméno.

W. F. SEVERA,
český lékárník, Cedar Rapids, Ia.

Buďte opatrni a nekupujte prášky, které jsou složeny z látek škodlivých, neb při užívání jich jest veliké opatrnosti třeba, ale ne při práškách Dostalových.

Chovejte v domácnosti Dostalův lék proti střevním nemocím, průjmu, kolice, proti choleře a různým letním nemocím.

Trpí-li vaše dítky průjmem, bolením, neb kolikou, neb nějakou střevní nemocí, užijte Dostalův lék proti choleře a průjmu, neboť jest velmi lahodným k užívání.

Na sta případů dokazuje, že Dostalův lék proti choleře a průjmu jest tím nejlepším proti letním nemocím.

Každý, kdo zkusil Dostalových prášků proti bolení hlavy, nepřeje si nikdy jiný prostředek.

Proč trpět bolením hlavy, když si možno v malé chvilce pomoci Dostalovým práškem proti bolení hlavy.

Dostalovy léky jsou složeny z těch nejlepších léčivých látek dle nejnovější lékařské vědy.

Dostalův lék proti choleře a průjmu jest tím jediným, který pomáhá rychle od žaludečních a střevních bolestí.

Trpíte-li bolením hlavy, Dostalovy prášky vám zajisté pomohou.

Nová truchlohra v Bulharsku.

(A. R. U. S.)

V Evropě jest patrně ještě mnoho takových states, jež nelekají žádné vzpomínky na falešný osud Ludvíka XVI., Marie Antonietty a takových, jehož životy propadly hněvu rozkvašených mas příliš otrokovaných národů. Neboť kdyby ony vystrahy dávné měly až do dnes jakýsi účinek, viděl by svět asi sotva provozován takovou politiku v Rakousku a Bulharsku, jakáž se tam na komando berlínské provozuje. V Rakousku lid český jest dobou posledních pěti roků tak zmýtaný bouřlivou a dráždivou všemocnou vrážitností, jako by jej vláda jeho chtěla zámyslně dohnati k zoufalství a při tom vehnati do nastrašená smrtící pasti — a co děje se v nešťastném zbotném Bulharsku i nyní, když hroznými potoky ruské krve bylo z otroctví tureckého vyvedeno? Tam provozuje se ještě ohavnější hra státníků rakouských, tak že snad ubozí Bulhaři budou nucení vzpomínati na onu dřívější své utrpení v zajetí tureckém jako na pravý ráj proti té "samostatnosti", jíž to jim připravilo Rakousko pod ochranou Německa stojící svým Koburgem! Mezi tím co diplomacie rakouská v Cislajtanii vrátí a popouzí národ český vydáváním jej v ruce libovůli německých surivců, mezi tím co s velikou ostentací kope do každé památky bývalého českého státu a nyní dokonce i násilně rozdělení české země nařídila přes rozhodný protest všeho českého lidu: provozuje též diplomacie rakouská (vlastně maďarská) v Bulharsku něco mnohem horšího, aby zastrašila každý vlastenecký odpor naproti tam dosazenému germanizátoru! Tam dává se každý skutečný patriot bulharský pod jakoukoliv záminkou v obžaloba spiknutí, žene se před tak zvané "vojenské soudy" a na to pak jednoduše odpraví, třeba nebylo na něm ani tolik viny, jako jest na děcku ještě nenarozeném. Právě těchto dnů bylo tam opět několik takových nešťastníků "odsouzeno" a odpraveno pod záminkou, že konspirovali na život Koburgův a Stambulovův, ačkoliv to byl "soud" vůl civilizací a každému pojmu práva se posmívající. Žalobník, soudce i kat byli jedna a ta samá osoba a "svědectví" bylo pátrně objednáno za peníze u policejních kreatur ze řemesla. Ano více: sama vláda ruská byla tentokráte přímo obviněna před světem, že tyto popravené spiklence vyslala.

Člověk se tu v udivení musí tázati sama sebe: Odkud pak béře ta bulharská "vláda" tuto svou drzost a smělost, že si dovoluje takto nejenom celou rusko-francouzskou velmoc, alébrž také i všechny zásady práva a civilizace provokovati? Odvážil by se něčeho takového Koburg anebo jeho "ministr", kdyby necítili za sebou rozkazy pánův, jimž prostě konají služby otrocké? A kdo je tímto pánem o něm bulharským dvěma lotrům rozkazujícím? Nemůže to býti nikdo jiný kromě Maďarů a kabinetních rádců celého Rakouska vůbec. Než kdo pak by neviděl, že by se ani Rakousko na něco takového nemohlo odvážiti, kdyby si nebylo jisto podpory elementů ještě mocnějších? Kdyby Rakousko provozovalo politiku jedině svou, nemohlo by se takto směle vypínati naproti Rusku svými činy v Bulharsku — a současně si štváti svůj vlastní český národ v přímou zoufalost; ono by se neodvažovalo prohlašovati úředně ony bulharské popravy za zákonité — když přece sám Koburg co soudce tam nezákonitě sedí, a neprohlašovalo by doma současně, že bude pokračovati v Čechách v provozování punktací cestou násilí přes svorný odpor celého českého národa!

Když všecky tyto věci uvážíme co součet, a když připojíme k tomu ještě i mnohé jiné zjevy všeobecné politiky evropské, musíme docházeti závěrky, že se otázka evropská asi blíží rychle k rozpuku. Takovéto skutky vlády rakouské nemohou býti bez významu, protože ta říše nemá sama svých sil, aby těm dvěma směrům svým dávala postačitelné opory. Ona tedy patrně může jednati toliko v srozumění se svými spojenci, aby tím Rusko bylo vehnáno k započetí svých útoků.

Bylo-li Rusko před mezinárodním soudem veřejného mínění obžalováno z nastražení onoho bulharského spiknutí — a bylo-li tolik a tolik obžalovaných na základě toho spiknutí odpraveno: tu nemůže Rusko více zůstati tak lhostejným, jako zůstalo při popravě Panici, nýbrž bude muset žádati pro celou Evropu důkazy takového obvinění, aby sebe očistilo. Ale od koho je má žádati, když onu bulharskou vládu neuznává za zákonitou a když ji tedy musí v důsledcích považovati za prostou vražednici oněch nešťastných odpravených? Jako Stambulov a Koburg považují za velezrádu každý odpor proti sobě, trestajíce takový zločin "vojenskými soudy" a rychlou popravou — musí Rusko považovati nevyhnutelně Koburga i Stambulova za právě takové velezrádce proti mezinárodnímu právu — a hledět trestati je právě takovou smrtí. Jinak by samo připouštělo nynější vládu bulharskou co zákonitou a prohlašovalo by se za zcela poraženu na Balkáně, což předpokládati nelze.

Ono smělé vystoupení "vladařů" bulharských nemůže tudíž znamenati nic jiného, než-li hnaní těch otázek na konce rozhodné, aby to jednou tak anebo tak bylo na bojištích rozhodnuto. Německo patrně cítí, že mu proudem času síla ubývá, co zatím síly jeho dvou odpůrců vůčihledě rostou, a tu by už nebylo ani divu, když by na výpuk svého obrovského boje s Francií a Ruskem se odhodlávalo. Vždyť se mu bortí Italie, vždyť mu hnije a uvnitř se rozpadává říše Rakouska — a také Anglii počíná proniknouti nový duch, kdež pro Německo se nadějí nemůže spatřovati. Proč by tedy velmoc ta se raději nevrhala v ten neodvratný boj nyní, dokud má ještě trochu více síly ve spojencích, když by nechtěla se svrhnouti politiky dosavadní dobrovolně vzdáti a položiti se na milost a nemilost před soud rusko-francouzský?

Bulhaři musí buďto mlčky a skrovaně snésti tento nový krvavý zločin svého sobě vnuceného "vladaře" — anebo jej musí svou silou elementární vzdorovitosti i s jeho satrapy na kůlovskou šibenici co usurpátory a vraby. Každá podobná vzpoura v Bulharsku však znamená za poměrů nyní panujících všeobecný požár, proto že diplomacie rakouská byla již příliš daleko Německem do té kaše vtlačena, než aby jí bylo lze nějak vyvozovnouti. Ona by musela ve prospěch Koburgův zakročiti a tím vyvolati zakročení Ruska, což by znamenalo zápas všeobecný.

Kdyby tomuto bylo tak — pak by se nové punktace čeští vlády cizojazyčné v Čechách vyvětlovalo asi následovně: Vláda rakouská se bojí Čechů pro případ války evropské a tudíž je hledí nějak dostati pod karabáč dříve, než by ony velké události zahraniční nastaly; ona přikročuje cestou násilí na provádění těch punktací, jež celý ten národ odsoudil, a bude chtít tedy objeviti, co ten národ chce činit v takovém pádu a jak tomu vládnímu porušení všech zděděných svých práv chce vlastně se postaviti na odpor. Německo chce vědíti dříve, než boj proti Rusku a Francii svedou, jak dalece má jeho rakouský spojenec svoje branné síly na řetězu a proto jej nutí, aby to hnaním Čechů v nejkrajnější odpor osvědčilo. Dovedeli Rakousko rozdělení české země na českém národě vynutiti, pak dovede na něm vynutiti vše a vydatnost rakouského spojenství by tak dalece nebyla v žádné pochybnosti — a nedovede-li toho, nebude-li moci českému národu ten cestou vložiti pouta na hrdlo, pak bude ovšem jasno, že síla rakouská jest pouze zdánlivou a že na ní v Německu nemůže být spoléháno, což by ovšem muselo znamenati neobmezenou německou kapitulaci.

Nechť o té věci jakkoliv přemítáme, nemůžeme se ubrániti vývodu, že politika rakouská zahraniční jest v úzkém spojení s politikou toho státu v Čechách. Rakousko by nikdy tuto nehnalo v takovou krajnost při tak zimničné horlivosti, kdyby nebylo hnáno "vyššími zájmy". Ono nepochybně uznává, že musí dříve český národ spoutati a uvázati na špalek, než se bude moci odvážiti k zjevným krokům na Balkáně a tudy to okázalé jej urážení a kopání. Je to tedy doba osudná a každý přítel krůček státníků českých by měl obsahovati nevšední moudrost; ano, vůdcové ti by neměli ani kroku dáleji podnikati bez dorozumívání se s Francií a Ruskem, protože jejich akce domácí musí býti ve shodě s akcí nepřátel trojspolku. Přicházím tedy opět k tomu tvrzení dřívějšímu, kteréž jsem již dávno pronesl, že česká politika se musí vymknouti konečně z mezí rakouských a rozšířiti za hranice, aby se dodělala jakého úspěchu. Jest-li že se to nestalo, anebo aspoň jest-li že se k tomu nepracuje, pak bych soudil, že i mladočeské vůdcovství jest příliš slabé a krátkozraké, než aby dovedlo národ svůj k cíli a svobodě. Boj pouze domácí tam ničeho nespasí a vláda vídeňská také ani punktace nemá za skutečný cíl, alébrž jenom za prostředek a záminku. Je to pouze humbug: dovede-li donutiti ten národ, aby dal své spisy a své peníze na poražení Ruska a upevňování německé hegemonie nad Evropou, dovedlo by pak jistě také bez okolků dělati jiné. Naše se tedy pachtiti s takovou pouze formalitou? Český národ se musí připravovati k boji proti Rakousku co velmoci, pak-li chce dosáhnouti svého státního práva a tudíž se musí velmi sebrati, aby v té nadcházející zkoušce dobře obstál. Nesmí se lekati žádné hrozby a musí býti zrovna tak připraven rozbíjeti hrudě a hlavy svých odpůrců německo-rakouských a maďarských, jako jsou tito ochotni vynakládati své životy na zabíjení Čechů. Jinak to nejde a nepůjde. Proti zakročování z Německa však musí býti učiněno opatření v Rusku a Francii. Bude-li český národ takto dohánen k boji, bude to právě tak ve prospěch rusko-francouzské úpravy Evropy, jako ve prospěch jeho vlastní, a protož by neměl zůstávati bez takového vyjednávání. Signál vlády rakouské k boji proti národu českému musí býti právě tak signálem války evropské, jako každý útok Rakouska na Balkán.

Stopovatel dějů evropských by měl tudíž sledovati tuto otázku českou právě tak bedlivě, jako bulharskou, proto že obě tyto spolu velmi souvisí. Rakousko co opora bulharských uchvatitelů má ranitelnější patu v Čechách, než-li kde jinde.

Tisk francouzský volá také skutečně Bulhary do zbraně, aby tyto nové popravy na Koburgovi a Stambulovi dle zásluhy pomstíl. "Temps" —na př.— volal:

"Princ Ferdinand a premier Stambulov jsou vinni vraždy. Onen soud a rozsudek, jimž odpravení obžalovanci podlehli, jest urážkou práva a Evropa nemůže déle trpěti, aby tací sběsilcové tím spůsobem déle rozdmychovali plameny zhoubné války evropské."

Jiný list francouzský, "Intransigeant", udílí Bulharům radu, by prince Ferdinanda a jeho prvního ministra jednoduše skolili, a tím samým směrem vyslovuje rozhořčení nad popravami těmi celá francouzská veřejnost.

Vídeňský dopisovatel "Chronicle" pak o té záležitosti píše:

"Oznamuji vám, že v Cařihradě a Bělehradě jest v provoji nové vzrušení, čelící k svržení vlády bulharské. Stráže Koburgovy jsou všude zostlany."

Zajímavo však je, že na anglický tisk zde v Americe až do dnešního dne nepřišel ještě ani jediný telegram, jakého dojmu vyvolaly ony popravy bulharské v Rusku. Vždyť přece hlavně tato moc je tím dotknuta a vždyť ona byla obviněna, že "zločin" v Bulharsku, tak tragicky potrestaný, osnovala a vyvolala! Proč pak tedy mlčí o tom tak vytrvale ten tisk, který se o všem jiném Ruska se týkajícím tak velmi rád šíří? O ruském hladu, o ruské cholefe, o ruských Židech a nihilistech podává kabel denně zprávy ohromné a tedy je divno, že mlčí ohledně dojmu těchto bulharských provokací! Rusko se ovšem nehude s tím "vládou" koburgovskou souditi, aby ji dokazovalo svou nevinnost — ale nepochybně nyní vztáhne ruku, popadne Koburga i Stambulova za límec a prostě je zahání co mizerné vrahy na nějaký příční trám, aby dalo výstrahu příští takové chamradi. Maximilian byl o něco ospravedlněn "vladařem" s nemlí v Mexiku menšího "práva" ku vládě, než má tento rakouský důstojníček v Bulharsku — a přece se dočkal tvrdého trestu. Proč by tedy bylo třeba činiti zvláštních okolků s touto bulharskou chamradí?

Hlas přírody — a demokratický "freetrade".

(J. A. O.)

Že nikoliv zásada celní ochrany, jak "Slavie" soudí — nýbrž právě na opak zásada "freetrade" odporuje moudrosti, toho nám dává dosti zřetelné příklady sama *příroda*. A ta snad má poněkud většího práva na titul neomylnosti, než náš českodemokratický tisk. Nedala tato matka tvorstva každému tělesu jí stvořenému takové síly a prostředky, kterýmiž by ono mohlo svou zvláštní rázovitost a svou existenci co samostatnou individualitu hájiti a chrániti před útoky a vlivy těles nebo organismů cizích? Proč pak to činila a proč pak ustanovila, že vnikání takových nežádoucích elementů jest totožné s jeho chorobou a neb smrtí? My máme na povrchu těl svých *kůži aby nás chránila* proti nepřátelským vlivům — to jest: naše tělo jest *státním organismem*, jehož pomezím je kůže. A tu není dovolován žádný "freetrade elementů", tak aby každý brouk, každý hmyz, nebo každý anglický monster výrobník doň mohl importovati své různé "výrobky" bez jakékoli kontroly nejvyšší vůle toho státečku! Naše soustava těla jest tu samostatnou intelligentní stvůrou, republikou států levá a pravá ruka levá a pravá noha, hruď, jatra, ledviny, slezina atd., jejíž distriktem of Columbia jest hlava — a tato stvůra dovoluje "ostatnímu světu" jenom takový import, jejž sama pro své dobro uznává býti záhodným. Není to tedy "freetrade", *to je protekce v nejvyšší míře!* Ano, když bychom svévolně zrušili tuto "čínskou zeď", kterou nám dobrotivá příroda kolem státu toho vystavěla a když bychom dle rady našich velemoudrých apoštolů Clevelandismu s té "čínské zdi" zahnali celní strážníky (naše čivy): to bychom to pěkné vyvedli! Potom bychom se nemohli více hájiti dle své vlastní vůle proti přívalům nám nemilým a hnedle bychom propadli bolestem, nemocem a neb dokonce smrti! Leč příroda neopatřila tou dobrodějnou čínskou zdí jenom tvory živé, nýbrž také všechno své tvorstvo ostatní. Každá bylina, každý květek a každá travinka je takovýmto samostatným státem, "čínskou zdí" ohraničeným. Jenom tím se udržuje největší krása světa, totiž rozmanitost a proto by takový "freetrade", kdyby dle té demokratické šablony se zavedl, hnedle učinil z celého světa a všeho lidstva jednu velikou Britanii. anebo Germanii.

Leč stopujme to porovnání ještě dáleji.

Proč pak vložila příroda všemu tvorstvu svému do srdcí ten přirozený pud, dle něhož rodiče milují své vlastní potomky se zvláštní láskou na rozdíl od stejných potomků svého sousedstva? Dopustila se snad tím příroda chyby, kterou pan Cleveland jest povolán "zreformovati", že matka miluje své vlastní dítko vřeleji, než dítky matek jiných? Bylo to snad hloupostí a nerozumem přírody, když vnukla rodičům, aby pečovali horlivěji o své vlastní dítky než o cizí, třeba to byli sebe bližší příbuzní? Tažte se, prosím, té přírody, aby vám vysvětlila, proč tu postavila takovou "čínskou zeď" a takovou hranici mezi dítkami jedné všematky lidstva! A nerozumíte-li právě té němčině, kterouž příroda mluví — tažte se na to pana Clevelanda! Ano, tažte se na to kteréhokoliv z našich p. t. demokratických národohospodářů a uvidíte, že je to také jejich vlastní "hloupostí." Každý z nás, ať demokratů nebo republikánů, podléhá tomu pudu neodolatelně jako otrok. Nuže, předložme sobě tedy k upřímnému zodpovídání poctivou otázku: Proč pak to činíme? Proč pak tou cestou budujeme podobnou "čínskou zeď" a pevnou hranici, tak aby republička — na př. — pana Lva J. Paldy a republička pana Josefa Sekavce, co otců rodin byla jedna proti druhé "chráněna"? Do hranic takovéhoto státečku, zvaného rodina, nesmí — neb aspoň by nemělo — nic přicházeti z venčí co kontrabant proti vůli a dobrozdání vladaře jejího a jeho královny. Na hranicích toho státečku u vrat té čínské zdi, mělo by býti vše podrobováno řádné a nejpřísnější prohlídce, co by tam někdo jiný z venku chtěl "importovati". A béže to otec takové rodiny, governer takového státu, jehož větší počet tvoří celek obce, jako tvoří více států naší Unii, pravím — béže to takový otec nějaký ohled na to, jak si jeho soused svou rodinu za "čínskou zdí" vychovává anebo tvoří? Nikoliv: on jedná tak, jak si sám ví. Jeden nechá oříti, na př. své desky hudbě, zpěvu a tanci, druhý to prohlásuje za hlouposť nebo chorobu; jeden poroučí, aby si jeho dcery pletly ony doma punčochy, lily laty a prsty — druhý jedná svola na opak a kupuje to hotové odjinud an je to "lacinější" a on se to holky nebo kaši také do "kapo" aby tam více vydělaly. A tak to jde až do nekonečna.

V tom nikme přirozeno "protekcí" individuality rodin. Ale ani toto ještě pozorování to nekončí.

Ten samý poměr, jako panuje mezi osobou a rodinou, rodinou a obcí, panuje také mezi obcí a státem a mezi státem a Unií. Proč pak nám tedy chtějí páni demokrati takovým šírením politickým namlouvati, že tu vše končí a že to přirovnávání dále nemá žádné platnosti? Proč pak nám chtějí tak šelmě namlouvat, že nemáme ani žádného práva ty cizí importy si zapovídati nebo obmezovati? Anglicko ovšem hlásá učení takové všesvětové volnosti obchodu, k čemuž ovšem jest oprávněno a k čemuž má snad také svoje příčiny; leč z toho nijak nenásleduje, že by takové příčiny měly totéž platnost u národů jiných. Anglie při hlásání toho svého Cobdenismu má na zřeteli zájmy pouze svoje, ona se při tom řídí kompasem svého vlastního zisku a starého čerta dbá, zdali tím někoho poškodí nebo nepoškodí. Vždyť ta samá Anglie provozuje též Cobdenovskou politiku, dohývání přady skoro po celé zeměkouli — ale nepřipustí, že by měl někdo jiný právo činiti to samé ve hranicích její vlastních "dřiav". Její politikou jest, aby ona byla celému světu výrobnou průmyslových plodů, celý svět ale pro ni jenom sedlákem vyrábějícím jí obilí, maso, ovoce a suroviny. Její "politikou" jest, aby ona byla celému světu *Carnegiem* a celý svět jí ubohým Slovákem. *Proto* chce "freetrade"; a hle právě proto mu zase my, právě proto jí zase tato republika má všech příčin klásti svůj nejhouževnatější odpor. My republikáné nechceme býti co národ pouhým sedlákem, pouhým zemědělcem pro tabule anglických pánů Carnegiů a proto voláme: Náš bychom si navrhovali svůj dorost, svou mládež v ocean jednotvárného povolání, když ta máme všude kolem sebe suroviny i talent, abychom si to sami vše vyráběli? Národ nemající schopnost sám sobě vše vyráběti co potřebuje a odkázaný vnucovati jiným ovoce své vlastní práce, není svobodným a neodvislým, nýbrž otrokem! Taková jednotvárnost povolání celého národa ubíjí ducha a blahobyt — a proto chceme, aby zde, na této vlastní naší půdě, uvnitř této naší vlastní existence národní a politické, vybujil náš všeobecný, vlastní průmysl. Proto chceme, aby se tu vše vyrábělo, co se tu vůbec vyráběti může! Ale když demokraté chtějí, abychom zůstali Anglicku *věrnými sedláky*, neschopnými ničeho mimo zasílání jim laciné pšenice a bavlny, odpoví jim zajisté každý občan, mající ještě trochu mozku v lebce:

Nejde — nejde, nejde to!

Tržní zprávy.

Chicago, 26. srpna 1892.

Dnešní trh na veškeré plodiny jevil více méně značnější snížení cen. Do trhu přivezeno mnoho pšenice, objednávky jak tu tak i zámořské nebyly valné, pouze z New Yorku a St. Louisu došly značnější objednávky, ale přes to více cena byla přece o poznání vyšší nežli dnes týden.

Prodávalo se:

Pšenice číslo 2. za 76@76½ c., čís. 3. za 65@68c., ozimka č. 2. za 76@76½ c.

Kukuřice čís. 2. za 52½ c., čís. 3. za 50½ c.

Oves čís. 2. za 34@34¼ c., čís. 2. bílý za 35½ c.

Žito zase sklesło o dva centy a sice prodávalo se čís. 2. za 62½c.

Ječmen čís. 3. za 45½ c., což jest o pěl centu více než dnes týden.

Lněné semeno sklesło o 2½ centu; prodávánoť čís. 1. za $1.01.

Cena máslu dnes jest tou samou, jako byla před týdnem; prodávalo se nejlepší se separátorů po 24@25c., pěkné z másloven po 20½@22c., z venkova čerstvé k nakládání po 18@14 c.

Čerstvé vejce tucet za 17@17½ c.

Trh na dobytek hovězí nebyl zvláště valným, tak že na 4,000 kusů dobytka zůstalo neprodáno. Ceny nebyly sice valné, ale přece většími, nežli před týdnem. Prodávalť se dobytek hovězí za ceny jak následuje:

Nejlepší voli	1500@1750